

رکود فرهنگی در دانشگاه سمنان

● ● ● **محسن حسین پور**

است، یعنی تمامی امور می بایست دست به دست هم بدهند تا توسعه اقتصادی آنهم به مدل غربی پیاده گردد، که اساساً مخالف نگاه تعالی منشانه اسلام به فرد و جامعه است، بر این اساس آنچه که در نگاه اسلامی مبنا قرار میگیرد و همه چیز را مبنایست پیرامون آن تعریف و بسط داد، رشد فرهنگی آنهم به معنای قرآنی و برخورد اسلامی آنست.

بی شک این نگاه در یک جامعه محقق نخواهد شد مگر آنکه افق دید مسئولان این جوامع، بالاتر از مبناهای غیر دینی غربی قرار گیرد، متأسفانه مسئولان فرهنگی کشور خصوصاً مراکز آموزش عالی از وجود این نوع نگاه ها محروم هستند، و مدیران که عنان کار فرهنگی را در این مراکز در دست دارند، طبق اصالت فایده و سود، کارهای فرهنگی را تعریف می کنند و این نگاه را به جامعه

واقعیت فضای فعلی دانشگاه ها گویای این می باشد که دانشگاه ها در برهه ای از زمان هستند که دیگر در عرصه فرهنگی به عنوان مبدا تحولات نمی توانند به قوت گذشته به ایفای نقش خود بپردازند. دانشگاه امروزه عملاً شده است به نهادی تاثیر پذیر از نهادهای بیرونی و نمی تواند استقلال فکری داشته باشد. دانشگاه در عرصه فرهنگی زمانی می تواند به جامعه خط بدهد که فعالیت های فرهنگی آن به درستی اجرا شوند. بخشی از آنچه که دانشگاه های کشور و مراکز فرهنگی کشور از آن رنج میبرند نبود نگاه فرهنگی در مدیران این نهادهای اجتماعی است، در جامعه حال حاضر ملاک تمامی توسعه های اعم از فرهنگی، سیاسی و اجتماعی، توسعه اقتصادی

دانش آموزی و دانشجویی کشور منتقل می کنند، که کار فرهنگی که منجر به سود اقتصادی نشود فایده ای ندارد.

نتیجه این نوع نگاه اجرای برنامه های پوستری بی اثر و صرفاً در جهت پر کردن زمان کاری است، و یا آنکه دیگر برای یک محیط آموزشی و فرهنگی به صرفه نیست امکانات خود را برای کارهای فرهنگی تشکل های دانشجویی هزینه کند.

وقتی که مراکز اقتصادی در قبال استفاده از آنها سودآوری خوبی برای دانشگاه به ارمغان می آورند، نتیجه این نوع نگاه بدون شک در دانشگاه سمنان نیز دیده می شود، وجود برخی مدیران که کار فرهنگی نکرده اند و نگاه فرهنگی ندارند، از این جهت

ادامه متن را در صفحه ۲ پیگیری کنید

به عقیده کارشناسان در چیست؟

اتفاقات ناخوشایند اخیر در بحث خصوصی سازی، موجب شده که هدف واقعی خصوصی سازی به یک ابهام بزرگ تبدیل شود. خصوصی سازی به واقع یعنی تغییر اقتصاد دولتی به سمت اقتصاد مردمی با هدف ایجاد بازار های رقابتی سالم که موجب رشد اقتصاد در بلند مدت خواهد شد اما چرا این راهبرد توسعه محور، در ۱۷ سال اخیر نه

ادامه متن را در صفحه ۳ پیگیری کنید

خصوصی سازی دو شرکت ماشین سازی تبریز و کشت و صنعت هفت تپه جنجال های زیادی به پا کرده بود. این

اتفاقات موجب ایجاد سوال ها و نقاط مبهم زیادی در باب خصوصی سازی شده اما شاید مهمترین آن ها این چند سوال است که اصلاً هدف از خصوصی سازی چیست؟ چرا وضعیت خصوصی سازی در ایران به این جا رسیده؟ و راهکار برون رفت از این بن بست،

خصوصی سازی شروط یا صعوبات؟

● ● ● **سجاد شهدی حسن**

طی هفته های اخیر خبرهای تلخی از یک کارخانه در مرکز کشور توجه ها را به سمت خودش جلب کرد. این بار خبر درمورد کارخانه هپکو اراک بود و باز هم موضوعی که سبب بروز این مشکلات شده خصوصی سازی غلط بود. چندی قبل هم ماجرای

اربعین هنر عاشقی

● ● ● **مصطفی پیری زاده**

راهپیمایی ایام اربعین در عراق در حال تبدیل شدن به یک پدیده کلان فرهنگی در مقیاس جهان اسلام و بلکه دنیای امروز است. این راهپیمایی نه یک راهپیمایی به سمت کربلا، بلکه یک همایش بزرگ انسانی اخلاقی و فرهنگی است که حقایق بکر و پنهان آن بسیار فراتر از جلوه های ظاهری آن است. صحنه های ویژه اخلاقی و انسانی در دهه اربعین در راه های منتهی به کربلا در عراق بسیار شگفتی آور است: اینکه هرکسی ملک شخصی اش را در معرض استفاده عموم زوار قرار می دهد، اینکه فقرا در انفاق اموال اندک خود از متمولان و ثروتمندان پیشی می گیرند، اینکه بسیاری از مردم کسب و کار خود را در این دهه تعطیل می کنند و ادارات و مدارس نیز به کارمندان و دانش آموزان برای مشارکت در مراسم اربعین مرخصی می دهند، اینکه در این ایام اختلافات خانوادگی با شکل گیری موبک های خانوادگی و یا پیاده روی های خانوادگی به سمت کربلا حل و فصل می شود، اینکه مدیریت کاروان بزرگ حسینی در اربعین مدیریتی مردم بنیاد، مستقل و البته کارآمد است، اینکه در این ایام همه فقرا در پرتو مساوات اسلامی از این سفره بزرگ بهره مند می شوند، اینکه خدمت به زائر چنان ارج می یابد که خادمان در خدمت به زائر و دعوت از او رقابت کرده و از همدیگر سبقت می گیرند، اینکه حرمت

ادامه متن را در صفحه ۴ پیگیری کنید

سعودی از جنسی سقوط

علیرضا مجدآبادی

اگر این روزها به اوضاع و احوال کشور های منطقه آگاه باشید ؛ قطعاً اخبار اوضاع نابسامان عربستان به گوشتان خورده است. ولیعهدی که روزگاری مدعی بود ، جنگ را به داخل مرز های ایران خواهد کشاند؛ حالا در مصاحبه با شبکه CBS ، میگوید : جنگ با ایران باعث فروپاشی اقتصاد جهان خواهد شد؛ برای بهبود شرایط باید در پی راهکارهای غیرنظامی باشیم. این جملات متناقض از بن سلمان ، به وضوح نشانگر ضعف عربستان این روزها ، خصوصا در مسائل منطقه است . عربستانی که دست به خرید هنگفت تسلیحات از آمریکا و کانادا(خرید ۷۰۰ دستگاه زرهی) زده بود تا هم بتواند قدرت نظامی اش را به رخ کشورهای منطقه بکشد و هم خط و نشانی برای آنها بکشد و هم وابستگی نظامی اش به دیگر کشور ها را به بقیه نشان داد. اما شکست تحقیق‌آمیزش در برابر یمن و ۷۰۰ هزار اسیری که تقدیم یمن کرد؛ زرهی هایی که ۵ سال پیش از کانادا خریده بود و حالا اکثرشان نابود و یا به دست یمنی ها افتاد و یا اصابت موشک یمن به تاسیسات آرامکو در دل عربستان و خسارات موجب از آن.(قسمت جالب ماجرا این است که با وجود این همه تسلیحات آمریکایی، این موشک از همه پدافندها عبور و به هدف مورد نظر برخورد کرده) به جهانیان نشان داد که عربستان چندین سال است که تبدیل به یک خانه پوشالی شده . خانه ای که اگر ظاهرش را از دور نظاره کنی ، محو تماشايش می شوی اما هر چه به این خانه نزدیک تر شوی متوجه جزئیات بنیان سست این خانه میشوی . خانه ای که آجر های سیاهش روز به روز کمتر میشود . چون از پایه و زیر بنا دیوار را کج نهاده اند ، هر لحظه ممکن است فرو بریزد و تکیه خانه ، بر کاخی در واشنگتن است . اتفاقات چند وقت اخیر نیز همچون زلزله ای به جان این خانه افتاده . زلزله ای از جنس تنفر یک ملت . نظر سنجی جدید مؤسسه گالوپ نشان میدهد دو سوم مردم امریکا تصویری منفی از عربستان دارند ؛ که این آمار ، حتی از زمان حملات ۱۱ سپتامبر - که از ۱۹ عامل آن ۱۵ نفرشان عربستانی بودند - هم بالاتر است ! صاحب کاخ سفید رنگ نیز گویا این روزها جایگاهش کمی به خطر افتاده و رقیبش که قصد مصادره این کاخ را دارد از تکیه عربستان بر کاخ ، ناراضی است . بخاطر همین دلایل مذکور ، پسر صاحبخانه هم به فکر تصاحب این ارث پدری ، زودتر از موعد

بالاخره بعد از یک سال مسئولیت قتل جمال

خاشقچی ، خبرنگار منتقد سعودی را

هم بر عهده گرفته . شواهد و قرائن همه

نشانگر این است که این خانه سعودی

حالا به سقوط نزدیک تر است تا

صعود ...

ادامه متن « رکود فرهنگی در دانشگاه سمنان »

معاونت فرهنگی در دانشگاه به عنوان اولین مجموعه ای که وظیفه ساماندهی و مدیریت امور فرهنگی را دارد باید پاسخگوی شرایط فعلی باشد. در خصوص وضعیت عملکرد معاونت فرهنگی در سال تحصیلی گذشته باید گفت که معاونت فرهنگی مجموعه ای می باشد جهت مدیریت و ساماندهی تحولات فرهنگی در سطح دانشگاهها به وجود آمده و تحت عنوان یک سری از اسناد بالادستی قرار دارد که شورای عالی انقلاب فرهنگی همراه با آیین‌نامه‌ها و شیوه‌نامه‌ها به این معاونت اختصاص داده است. این اسناد و آیین‌نامه‌ها وظایف و حیطه اختیارات و انتظارات از این معاونت وزارت علوم را تعریف کرده است. یک سری از اسناد نیز وجود دارد که ساختار اجرایی تشکلهای دانشجویی و فعالیتهای فرهنگی دانشگاهها را صورت بندی کرده است که معاونت فرهنگی باید به آنها نیز اشراف کامل داشته باشد.

انتظاری که از معاونت فرهنگی وزارت علوم و مجموعه های فرهنگی دانشگاه ها می‌رود یک سیاست‌گذاری کلان و دقیق در سطح مدیریت فرهنگی و اجتماعی است. در حال حاضر اگر بخواهیم این سیاست‌گذاری را بررسی کنیم با یک ابهام خیلی جدی مواجه می‌شویم که سال‌هاست به ساختار مدیریتی این معاونت شکل می‌دهد. ارتباط معاونت فرهنگی با بدنه دانشجویی و گروه های دانشجویی بسیار محدود می باشد که عدم نقش آفرینی در روند فعالیت ها و حمایت نکردن از دانشجویان جهت فعالیت از جمله عیب های ساختاری و اجرایی معاونت فرهنگی است.

متأسفانه شفافیت در بودجه فرهنگی در ساختار وزارت علوم و دانشگاه ها وجود ندارد و عمدتاً مسئولان مربوطه در دانشگاه ها به عدم واریز بودجه مصوب توسط سازمان برنامه و بودجه و کمبود بودجه دانشگاه ها شکایت می کنند. نمونه این عدم شفافیت را می توان به انتشار گزارش ریز هزینه های معاونت فرهنگی دانشگاه صنعتی شریف در سال ۹۶ اشاره کرد؛ در این گزارش آمده است که مبلغ ۱۳ میلیارد و ۳۳۸ میلیون ریال در مسائل فرهنگی و اجتماعی توسط این دانشگاه هزینه شده است در حالی که کل بودجه مصوب این دانشگاه برای فعالیت های فرهنگی ۲۰ میلیارد ریال بوده و به اذعان مسئولان دانشگاهی میزان تحقق بودجه در سال ۹۶ به میزان ۱۰۰ درصد بوده است؛ حال سوال این است که ۷ میلیارد ریال باقی مانده در کجا هزینه شده است؟ سوال دیگر این است که آیا با این وجود که دانشگاه صنعتی شریف به عنوان دانشگاهی که در مرکز توجهات قرار دارد و این عدم شفافیت بودجه در آن اتفاق افتاده است وضعیت سایر دانشگاه ها که در شهرها و استان های دیگر می باشند و از مرکز توجهات دور می باشند به چه صورتی می باشد؟ البته منظور از طرح این سوال دلیل حتمی بر وجود چنین اتفاقی در سایر دانشگاه ها نمی باشد و راه حل آنکه دیگر

شاهد چنین اتفاقاتی در سطح دانشگاهها نباشیم شفافیت در بودجه وزارت علوم و دانشگاه ها می باشد.

آنچه که جای ابراز تاسف را بیشتر می کند، سکوت و همراهی نهادهای تاثیر گذار و مستقل از ساختار اداری دانشگاه در برابر این نوع نگاه و مبتلا شدن اینگونه مراکز به این ویروس مخرب فرهنگی است. که نه تنها چتر حمایتی فرهنگی را بر دانشگاه نمی گستراند بلکه باعث رکود فضای فرهنگی آن و بی رغبتی دانشجو به انجام چنین اموری است.

عدم وجود معیار و شاخصی مناسب برای سنجش کیفی عملکرد این معاونت ؛ این در حالی است که دانشگاهها سالانه ارزشیابی‌های متفاوتی را جهت بررسی وضعیت علمی دانشجویان و اساتید صورت می‌دهند، ولی از جهت مدیریت فرهنگی و اجتماعی بستر دانشگاه هیچ مقیاسی جهت ارزشیابی ندارد. ارزشیابی نیز نباید به صورت کمی باشد. این که تعداد نشریات دانشجویی افزایش پیدا کند و مراسمات فرهنگی متعددی برگزار شود بسیار مطلوب است، ولی باید به این توجه شود که تاثیرگذاری این فعالیت‌های متعدد به چه صورت است. عدم سیاست‌گذاری فرهنگی در سطح ستاد و نداشتن ارزشیابی صحیح از سطح فرهنگی دانشگاه با هم رابطه متقابل دارند. تا زمانی که اطلاع کامل از سطح کیفیت دانشگاه وجود نداشته باشد امکان برنامه‌ریزی فرهنگی نیز وجود نخواهد داشت.

در ابتدای دولت آقای روحانی و ساختار مدیریتی جدید وزارت علوم، یک عملکرد رادیکالی خاص به وجود آمده بود که منجر به تاسیس تعداد زیادی از تشکلهای دولت‌ساخته در دانشگاهها شد و در ادامه نیز ما شاهد این بودیم که در این ساختار ابزارهای فعالیت‌های دانشجویی محدود می‌شود؛ به عنوان مثال گستره فعالیت‌های نشریات دانشجویی محدود شد؛ حمایت مالی کاسته شد و بعضاً برای دانشجویان تخلف‌تراشی شد که در نهایت به دانشجویان و تشکلهای گفته می‌شد که اگر فلان فعالیت را انجام دهید و یا برنامه‌ای را برگزار کنید تا پایان سال تحصیلی از حمایت مالی دانشگاه برخوردار خواهید بود. این وضعیت به هیچ وجه قابل توجه نیست.

چندین سال گذشته رکود در فعالیت‌های دانشجویی و فراهم نکردن بستر فعالیت‌های دانشجویی بی‌سابقه بوده است، به نوعی که معضل متداول تشکلهای و گروه های دانشجویی از لحاظ مالی و اداری، عدم حمایت مستقیم معاونت فرهنگی و همکاری نکردن آن بوده است. انتظاری که از وزارت علوم و معاونت فرهنگی این وزارتخانه و دانشگاه می‌رود این است که نسبت به مناسبات و فعالیت‌های دانشگاهها بدون تعصب عمل کند.

در انتها نیز این انتظار از مسولین دانشگاه ها می رود که برای رشد و پویایی فضای سرد و بی روح دانشگاه ها زمینه های لازم را از جمله رفع موانع و نقص های موجود در ساختارهای فرهنگی دانشگاه را برطرف کرده تا همچون گذشته شاهد ارتباط موثر دانشگاه با بئنه فعال دانشجویی دانشگاه باشیم .

ادامه متن « خصوصی سازی سقوط یا صعود؟ »

تنها نتیجه موثری نداشته بلکه بر مشکلات شرکت داری پس از واگذاری ها افزوده است؟!

مقام معظم رهبری، هشتم اردیبهشت ۱۳۸۹ در دیداری با جمعی از کارگران نمونه سراسر کشور پیرامون سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی (ناظر بر خصوصی سازی) تاکید کرده‌اند: بشر موجود عجیبی است عزیزان من. گاهی عبادت و نماز شب هم می‌شود وسیله نفوذ شیطان. وسیله فریب نفس خود انسانی که دارد نماز شب می‌خواند! همه ایده‌های خوب، همه فکرهای خوب و شریف می‌تواند منفذی بشود برای شیطان. اصل ۴۴ خیلی خوب است، خیلی لازم است و حتماً باید با تمام توان اجرا شود؛ اما مراقب باشند مثل آن نماز شب، دام شیطان نشود. از اینجا هم ممکن است شیطان‌ها نفوذ کنند. بارها گفته‌ام آدم‌های سواستفاده چی، قانون‌دان‌های قانون‌شکن، کسانی که بلدند چه جوری سر مأمور و مسئول و رئیس و مرئوس و آدم کوچه و بازار را ببیچانند، برای اینکه به یک طعمه‌ای دست پیدا کنند؛ این‌ها کارخانه را بخرند، بعد به بهانه‌های گوناگون کارخانه را زمین‌گیر کنند، کارگرها را بیکار کنند، بعد از ماشین آلات فرسوده همان کارخانه، پول فروشش را در بیآورند، از زمین آن کارخانه هم به میلیاردها آلف و الوف برسند؛ از این کارها شده است، می‌شود باید همه حواسشان جمع باشد.

اما اگر بخواهیم به طور خاص نمونه ای از مصادیق خصوصی سازی غلط را بررسی کنیم؛ می‌توان به مصاحبه خبرنگار روزنامه فرهیختگان با علی اکبر کریمی نماینده شهر اراک اشاره کرد.

براساس اطلاعات موجود در رسانه‌ها، در سال ۱۳۵۱ برادران رضایی با مشارکت ۵۵ درصدی سازمان گسترش و نوسازی صنایع و مشارکت ۴۵ درصدی بخش خصوصی، ۱۱۴ هکتار زمین بین کارخانه آلومینیوم سازی و ماشین سازی تهیه کردند. در سال ۱۳۵۴ در این زمین ۱۱۴ هکتاری یک سالن تولیدی به مساحت ۴۰ هزار مترمربع راه اندازی شد. هیکو با شرکتهای IH آمریکا (لودر و بلدوزر) و DYNAPAC سوئد (غلتنک) و SAKAI ژاپن (غلتنک) و POCLIN فرانسه (بیل مکانیکی) و LOKOMO فنلاند (غلتنک) و... همکاری میکرد. با توجه به نیاز کشور به ارتقای این صنعت، دولت از سال ۱۳۶۳ سرمایه گذاری عظیمی در بخش تولید ماشین آلات این شرکت کرد که در نوع خود در منطقه بینظیر بوده و هنوز هم هست؛ بنابراین طرح توسعه و تاسیس سالنی به مساحت ۶۰ هزار مترمربع با اعتبار ارزی ۲۵۰ میلیون دلار در برنامه قرار گرفت و طی چهار سال به بهره برداری رسید. نقش اثرگذار این شرکت در سالهای جنگ تحمیلی و پس از آن بر هیچکسی پوشیده نیست اما بعد از افتخارات فراوان و تولیدات مثال زدنی و همکاریهای بی بدیل با شرکتهای بزرگ دنیا، در پس تصمیمی شتابزده و نادرست

از سال ۸۵ به اسم خصوصی سازی ۶۰ درصد از سهام هیکو با پایینترین قیمت، یعنی ۷۵ میلیارد تومان واگذار میشود که از این مقدار ۳۰ درصد نقد و ۷۰ درصد

اقساطی بود. با تصاحب ۶۰ درصدی سهام هیکو در سال ۸۵ در مقایسه با ۴۰ درصد سهامی که از سالهای قبل در دست هشت هزار شخصیت حقیقی و حقوقی قرار داشت؛ اعمال اختیار و سرنوشت هیکو در دست یک نفر قرار گرفت. شاید برجسته ترین ابهام در موضوع هیکو، در جریان واگذاری سهام آن باشد؛ چراکه قیمت واقعی سهام، زمین ها، ماشین آلات و دارایی های هیکو بسیار بیشتر از ۷۵ میلیارد تومانی بود که قرار شد خریدار بپردازد؛ البته فقط ۲۱ میلیارد تومان نقدی به سازمان خصوصی سازی پرداخت کرد که آن را هم از بانک پاسارگاد وام میگیرد. ضمن اینکه این وام هنوز تسویه نشده و هم اکنون جزء بدهیهای شرکت هیکو است. در ارتباط با بدهیهای شرکت هیکو بارها اخطارهایی به مالکیت این شرکت داده شد اما بدهیها پرداخت نشد و مضاف بر آن وامهای دیگری نیز دریافت شد، طوری که تا ابتدای سال ۱۳۹۷، مبلغ ۹۵۸ میلیارد تومان بدهی و زیان انباشته برای هیکو باقی ماند. سال ۹۵ اولین اعتراضها به وضعیت کارخانه هیکو توسط کارگران آن شکل گرفت اما بعد از آن، واگذاری سهام هیکو به مالک شرکت هیدرو اطلس ساوه به مبلغ ده میلیون تومان هم مشکلات را حل نکرد و اعتراضهای دیگری در ۳۱ شهریور ۹۶ شکل گرفت که طی آن جاده اصلی کشور و نیز راه آهن شمال - جنوب توسط کارگران معترض آذربایجان و هیکو مسدود شد و به دستور استاندار وقت با کارگران برخورد صورت گرفت. تغییرات در هیکو ادامه داشت تا اینکه نارضایتی شدید کارگران هرگز رفع نشد و در یکی، دو روز گذشته دوباره آنها در اعتراض به وضعیت خود دست به تجمع زدند؛ تجمعی که به خشونت کشیده شد. " خصوصی سازی بدون ایجاد بازار های رقابتی، با رویه های غیر شفاف و عدم شایستگی شخص مورد نظر برای واگذاری، نه تنها موفقیتی را به دنبال نخواهد داشت بلکه باعث بروز فساد هم خواهد شد.

با یک گشت و گذار کوچک در سابقه کشورهایی که رویه موفقی در داستان خصوصی سازی داشته اند میشود راهکار های زیر را برای برون رفت از این مهلکه پیشنهاد کرد:

۱. مبارزه جدی با فساد که فرایند خصوصی سازی را به روشی برای توزیع رانت و اعطای امتیاز تبدیل خواهد کرد.

۲. شفاف کردن اطلاعات واگذاری شرکت ها چه در زمینه نحوه واگذاری و چه در زمینه اهلیت داشتن شخص مورد نظر.

۳. تغییر معیار فروش شرکت ها

به جای اینکه معیار برای واگذاری بنگاه ها به افراد، کسی باشد که بالاترین قیمت را پیشنهاد میدهد باید بنگاه ها به خریدارانی واگذار شود که متضمن تداوم کسب و کار قبلی بنگاه باشند.

- دیبی @DibiOfficial ۲۰ اس
یک نکته نگم؟

"این اعتراضات در مقابل با سایر فتنه های عراق کوچک حساب میشه؛ عراق از پس بدتر از این حوادث هم در اومده.
- آقای فرودو @MrForodo ۱۰ روز
دشمنان اسلام هرساله تلاش میکنند که با تفرقه اندازی بین دو ملت ایران و عراق خللی در پیاده روی عظیم #اربعین وارد کنند اما تنها به هدفشون نمیرسن بلکه هرساله این مراسم باشکوه تر برگزار میشه. جاهل باشید و از جهل خود بمیرید!
- آدم @EbneHava ۲۱ اس
به وزارت خارجه بگید این مردم زمانی که داعش کل عراق رو ناامن کرده بود با عشق دوچندان رفتن پیاده روی اربعین. بیانیه دادن برای یه اعتراضات کوچیک توی بغداد که ربطی به مراسم اربعین نداره، بیشتر ساده لوحانه بود تا دلسوزانه!
- حاج فیدل @haj_komeil ۱۰ روز
ته مونده و فسیل های رجوی رو دیدین چقدر ذلیلانه برای بن سلمان حمالی می کنن الان توی عراق هم آل سعود به لاشخورهای بعضی ها گفته برید مثل مگس روی زخم مردم بشینید
- کفشنده @abookomeyli ۲۰ اس
اگه این احمق هایی که برای خوشامد سعودی و اسراییل توییت میزنند، که بگن عراق و ایران باهم خوب نیستند مردمشون، کافیه از زیر پتو دربیان برن تو مسیر اربعین تا این وفاق بین دولت رو بهتر درک کنند.
- کل کلی @kal_keley ۱۲ اس
امسال نهم دی ماه دیگه ای رو توی مهر ماه تجربه می کنیم و اغتشاشی رو که برخی با حمایت بعضی ها و عربستان برا کم رنگ کردن اربعین حسینی راه انداختن با حضور پرشورتر در پیاده روی نجف تا کربلا در هم می شکنیم...
- مستر آلبرت @mr_albrt ۶۰ اس
به مادرم میگم عراق یه ذره شلوغ پولوغ شده؛ اجازه میدی برم؟ اشک تو چشمات جمع شد و با صدای لرزونش گفت: اصلا چون شلوغ شده برو! تمام آرزوم اینه که مثل وهب نصرانی، فدای راه حسین بشی... - مارو از چی میترسونی دشمن بدبخت؟!

ادامه متن «اربعین هنر عاشقی»

زائرالحسین آن چنان اوج می‌گیرد که عده‌ای برای تبرک، خاک پای زوار را جمع می‌کنند، همه اینها جلوه‌های رفتاری و البته طلایی خادمین و زائرین حسینی است که هرگز نمی‌توان چپستی و ماهیت آن را با ذهنیت مدرن درک کرد. آنچه در این بین، بسیار مهم و البته متفاوت بوده و سرزمین عراق را در این ایام به قطعه‌ای از بهشت تبدیل می‌کند، روابط پیشرفته انسانی است که در کشوری به ظاهر توسعه نیافته و یا عقب‌مانده شکل می‌گیرد. در حقیقت، بهشتی بودن ایام اربعین در سرزمین عراق نه در رفاه و آسایش زائرین، بلکه در شکل‌گیری مناسبات پیشرفته انسانی، اخلاقی، و معنوی در این ایام می‌باشد.

روابط انسانی در ایام اربعین بر اساس دارایی‌های دنیوی، ملیتی، سیاسی، طبقاتی و یا قبیله‌ای شکل نمی‌گیرد، بلکه بر محور یک پدیده متعالی، معنوی، و محبوب به صورت نظام دو طرفه خادم - زائر شکل داده می‌شود. در این نظام ارتباطی دو طرفه، افراد زائر الحسین یا خادم الحسین می‌باشند. غیر از این دو هویت، شناسنامه دیگری در این همایش بزرگ شناخته نمی‌شود.

امت اسلامی همه بر محور امام شهیدشان نظام ارتباطی خود را بازتعریف می‌کنند. شکل چنین امتی بر پایه معشوق و محبوب واحدی انجام می‌یابد که در آن معرفت، مصیبت، و حماسه امام بر

همه من‌ها و منیت‌ها غالب گشته و همه را به یک ما تبدیل می‌کند (وحدت اجتماعی بر پایه معشوق مشترک). علاوه بر معشوق مشترک، عشق مشترک انسانی موجب رقت و لطافت نفسانی و روحی افراد شده و آنها را نسبت به هم مهربان‌تر و بلکه عاشق‌تر می‌کند به بیان دیگر، آنچه جوهر و هسته مرکزی اربعین را شکل داده و آن را به یک جامعه بهشتی در زمانه سکولار امروز تبدیل می‌کند، همین وجود یک ما از من‌های مختلف مذهبی، فرهنگی، و دینی بر محور یک هدف بزرگ و محبوب است؛ تمام این من‌ها و منیت‌های خود ساخته در پرتو نور حسینی به یک ما تبدیل می‌شوند که در آن با توجه به وجود تعدد و تنوع، مشکلی در کارها نیست، و بلکه هر مقدار براین تعدد و تنوع افزوده می‌شود، همزیستی و همکاری و همدلی در آن نیز بیشتر می‌شود.

در نهایت این شبکه ارتباطی و اجتماعی مملو از عشق و محبت ساخته می‌شود که در آن عشق به امام هم هدف است و هم راه، هم در فرد است و هم در جامعه وجود دارد. این نظام ارتباطی مناسبات انسانی بسیار مرقی‌ای را بوجود آورده و وحدت و انسجام تازه‌ای را خلق می‌کند که کمتر می‌توان نمونه‌ای برای آن در تاریخ بشریت و حتی جوامع مدرن امروز پیدا کرد. امروز در ادبیات سیاسی، چنین جامعه آرمانی یک رؤیا و آرمان شهر معرفی می‌کنند و امکان وقوع چنین جامعه آرمانی آن‌هم در دنیای بی روح و پر از جنگ کنونی در تصور نیز نمی‌آید. این معجزه‌ای است که در جهانی که تهی

از عشق و معنویت هست رقم می‌خورد. نکته مهم اینکه، هرگز این عشق متعالی در این جامعه بزرگ انسانی موجب غفلت از عقلانیت و خودآگاهی در این حرکت نمی‌شود. زائران در اوج عشق و احساس به آنچه می‌کنند آگاه هستند و کارکرد اجتماع حسینی را می‌فهمند و آن را در قالب شعارهای مختلف و متنوع مانند «حب الحسین یجمعنا»، «یوحدنا حب الحسین»، و یا «عشیره الحسین فوق العشیره» برجسته کرده و آن را شعار خود در این راهپیمایی عظیم قرار می‌دهند.

با چنین تصویری از اربعین رفتارهای زوار با یکدیگر و تعامل خدام با زائرین ملموس و قابل درک شده و زیبایی و جذابیت آن کمی آشکار می‌شود و محل جوش این همه ادب و تکریم یکدیگر در میان زوار و خدام، این همه مهمان‌نوازی و التماس برای اجابت دعوت و خدمت، و این همه تواضع و فروتنی در میان زائرین نسبت به یکدیگر معلوم می‌گردد.

شایان ذکر است هرچند مسایل امنیتی و امور رفاهی و ابعاد سیاسی مراسم اربعین بسیار اهمیت دارد، لیکن این ابعاد ضروری نباید باعث غفلت از جنبه‌های فرهنگی و لایه‌های درونی و فکری اربعین باشد می‌توان گفت که با تکیه بر اربعین می‌توان نوعی از تحول فرهنگی و اجتماعی را در دنیای اسلام بوجود آورد. برای چنین حرکت و تحول عظیمی نیاز است که اساتید دانشگاه و حوزه در مورد این پدیده تفکر و اندیشه کنند. اگر تفسیر این پدیده فرهنگی به دست افراد ساده اندیش سپرده شود، سطحی‌نگری و ظاهرپسینی این افراد زمینه را برای از بین بردن عظمت پیاده روی اربعین بوجود می‌آورد و انحرافات دینی و مذهبی در آن رواج خواهد یافت. بنابراین نباید نخبگان، اساتید و محققان در حوزه و دانشگاه از ورود در این مسئله امتنا کنند و این راهپیمایی را حرکتی عوامانه تلقی کنند. بلکه باید این حرکت عظیم اجتماعی را تجربه کنند و به جد در مقام تحلیل و تدبیر آن برآیند.

عکس نوشت

شوخی!!!

ترامپ در پاسخ به سوالی درباره اینکه آیا به دنبال دیدار با ایران است گفت: «آنها تلاش کردند جلسه ملاقاتی ترتیب دهند اما او (روحانی) خواستار رفع تحریم‌ها شد و من گفتم احتمالاً دارید شوخی می‌کنید؛ ما علاقه‌ای به این کار نداریم.»

سیستم فاسد

عمده مشکلات فعلی در عراق به دلیل سیستم فاسدی است که آمریکایی‌ها پس از صدام در این کشور ایجاد کردند. روش آمریکایی‌ها برای فاسد کردن سیستم حکومتی استفاده شده در عراق پیش از این در افغانستان هم پیاده شده بود.

کاسبی در دانشگاه

زاهدی رئیس کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی خواستار ارائه مستندات وزیر بهداشت درباره فروش صندلی در برخی دانشگاه‌های علوم پزشکی به این کمیسیون جهت بررسی بیشتر شد.

افزایش دانشجو نداریم

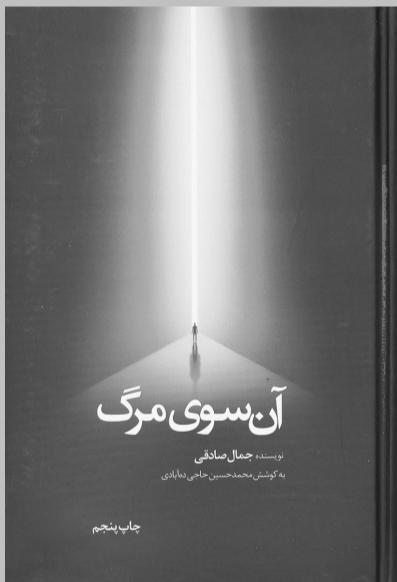
برنامه‌ای برای افزایش شمار دانشجویان وجود ندارد. قرار است رقم ۱۳ هزار دانشجو را حفظ کنیم. افزایش شمار دانشجو هیچ منطقی ندارد. اگر مدیریت‌ها اصلاح شود، این که دانشگاه سمنان در زمره ۱۰ دانشگاه برتر ایران قرار بگیرد، کاملاً دست‌یافتنی است.

معرفی کتاب

کتاب آن سوی مرگ که کوششی کم‌سابقه از به تصویر کشیدن عالم پس از مرگ است، توسط جمال صادقی به رشته تحریر درآمده است. این کتاب اثری است از جمال صادقی به کوشش محمدحسین حاجی ده آبادی است که توسط نشر معارف منتشر شده است. این کتاب دربردارنده سه خاطره درباره تجربه مرگ و حاصل مصاحبه رو در رو با افرادی است که حیات پس از مرگ را تجربه کرده، به برزخ رفته و برگشته‌اند. مجموعه‌ای بسیار جالب و حیرت‌انگیز که ممکن است بخش‌هایی از آن برای بیماران قلبی و روان‌های آسیب‌پذیر، نامناسب باشد.

صادقی که نویسنده کتاب «۱۲ ثانیه «و» آخرین یادگار «را در سابقه خود دارد؛ در این کتاب کوشیده تا با بهره‌گیری از گفته‌های افرادی که پیش از این تجربه‌ای از مرگ را داشته‌اند، تصویر واقعی از عالم پس از مرگ و جسم‌آئیری انسان به تصویر بکشد. تلاشی که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان هم از لحاظ ادبیات و قلم موفق بوده و هم از لحاظ محتوایی. آنچه که در این کتاب آمده با آموزه‌های دینی و آیات و روایات ما تطابق قابل قبولی دارد. جمال صادقی حاصل مصاحبه‌های مختلفی که در سراسر ایران و با همراهی دوست و همکار همیشگی‌اش حسین حاجی ده‌آبادی برای یافتن انسان واقعی یا به عبارتی نوشتن این اثر انجام داده است را در ۳۵۲ صفحه تنظیم و آماده انتشار کرده است. همراهی‌ای که به گفته نویسنده جستجویی بود به دنبال انسان، که دو بچه وحشت‌زده آن را آغاز کرده‌اند و زمانی که بر می‌گردند همچون دو پیرمرد محراب‌اند.

alef.semnan@gmail.com

https://telegram.me/lasu_irwww.iasu.ir

Anjomaneslami.semnan

۰۹۳۹۰۴۱۴۶۷۹

گاهنامه سیاسی، انتقادی، اجتماعی انجمن اسلامی
دانشجویان دانشگاه سمنان

سال هفدهم / شماره ۱۴۳ / مهر ماه ۱۳۹۸

مدیر مسئول و سردبیر: محمد حسین عرب سرخی

همکاران: سجاد مشهدی حسن، علیرضا مجدآبادی

مصطفی پیری زاده، محسن حسین پور